

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN AVANS HOGESCHOOL

Punt 5

MAX VEROVERT DE MARKT MET ZIJN EIGEN PINDASAUS

GEBOREN IN 2000, (BIJNA) VOLWASSEN

PAS OP MET WAT JE ONLINE DEELT

Welke score geef jij jouw studie?

Maak kans op een reis via Kilroy t.w.v. € 2.000,- of één van de 500 Ticketmaster giftcards.
www.nse.nl

NATIONALE STUDENTEN ENQUETE
In opdracht van Studiekeuze123

JIJ in evenwicht

GRATIS WORKSHOPS
IN HET TEKEN VAN JE
PERSOONLIJKE
ONTWIKKELING

Volg ons op:

**AVANS
FLOW**
flow.avans.nl

VOORWOORD - Nieuws is wat vrienden delen op social media en *kech* is een woord dat je best in de dagelijkse omgang kunt gebruiken. De huidige lichting eerstejaarsstudenten is een bijzondere. Het zijn millenniumbaby's die nu volwassen worden. *Punt* speurde een aantal van hen op en vroeg ze het hemd van het lijf.

Weet jij welke gegevens van jou Avans bezit en hoe de hogeschool daarmee omgaat? De Europese wetgeving op dit gebied wordt strenger. Avans neemt extra maatregelen, maar jij kunt ook zelf actie ondernemen om bijvoorbeeld identiteitsfraude te voorkomen. Verder lees je in dit nummer over Avansstudent Max van den Heuvel die serieuze stappen zet om een pindasaus-imperium op te richten. Zijn eigen saus wordt al door verschillende regionale supermarkten verkocht en nu is er ook aandacht van grotere spelers in de markt. Max won eind januari bovendien de Dragon's Den van de opleiding Ondernemerschap & Retail Management. Daar gaan we meer van horen. Net als van student Mens en Techniek Merel Bertens die binnen een paar jaar wil horen bij de top van de Nederlandse marathonschaatsers. Heb jij ook een leuke onderneming of bijzondere ambities, laat het ons weten!

Arold Roostenburg
Hoofredacteur Punt
aa.roostenburg@avans.nl

COLOFON

Punt is een uitgave van Avans Hogeschool en wordt gratis aan studenten en medewerkers ter beschikking gesteld. Het blad verschijnt maandelijks met uitzondering van de hogeschoolvakanties. De redactie werkt volgens beginselen van onafhankelijke journalistiek, zoals vastgelegd in het redactiestatuut. De redactie wordt terzijde gestaan door een Raad van Advies, die toeziet op de naleving van het redactiestatuut, en fungeert als klachteninstantie.

Hoofredacteur:
Arold Roostenburg, 088-5257906,
aa.roostenburg@avans.nl
Eindredacteur:
Suzanne Wolters, 088-5258882,
sm.wolters@avans.nl
Deelredactie Breda:
Naz Taha, 088-5259137,
n.taha@avans.nl
Deelredactie Den Bosch/Tilburg:
Merel de Bruijn, 088-5258664,
mk.debruijn@avans.nl

Sjuul Nelissen, 088-5256719,
s.nelissen1@avans.nl
Raad van Advies: Erik Blokland, Hans de Brouwer, Mark Hasperhoven, Hans Pekaar.
Redactie-adres: Hogeschoollaan 1 Breda, kamer HA008/Onderwijsboulevard 215 's-Hertogenbosch, kamer OE002.
Postadres: Postbus 90116, 4800 RA Breda/
Postbus 732, 5201 AS 's-Hertogenbosch.
E-mail: punt@avans.nl.
Advertenties: Bureau van Vliet, 023-5714745,
zandvoort@bureauvanvliet.com.

Landelijke nieuwsdienst: HOP.
Layout: Sena Ontwerpers,
info@senaontwerpers.nl.
Fotografie: Beeldveld/Wilfried Scholtes, Loet Korman, Pleunie van Raak.
Aan dit nummer werkten verder mee: Elmarye Aaij, Studio Chinchilla, Floor van Kesteren, Marije Zwienenberg.
Druk: De Bondt grafimedia communicatie bv.
Cover: Pleunie van Raak.

6 8

COMMENTAAR

06 *Hertentamens maken studenten lui*

ACHTERGROND

10 *Avans moet straks nog voorzichtiger omgaan met jouw gegevens*

RONDVRAAG

14 *Wat maak jij mee tijdens je bijbaan?*

INTERVIEW

16 *De eerste baby's van het millennium worden 18*

INTERVIEW

26 *Kathy en Cécile zetten zich in voor arme inwoners Peru*

SPORT

28 *Merel bindt haar schaatsen weer onder*

10 29

25

INHOUD

POLL

Red Bull zou niet meer verkocht moeten worden bij Avans!

- 66%** > Onzin, studenten moeten zelf beslissen of ze het drinken
- 25%** > Eens, het heeft vele schadelijke gevolgen
- 9%** > Hoe moet ik voldoende halen zonder Red Bull?!

GEEF OOK JE MENING OP
PUNT.AVANS.NL/POLLS/

STUDENTEN PAKKEN AFVALPROBLEEM AVANS BREDA AAN

Het is al jaren een troep in de kantines en Xplora's van Avans. De tafels liggen bezaaid met etensresten, lege soepbekers, pizzadozen. Stan Brouwer, Kevin Driessen, Jonathan Zander en Mees Ooms, tweedejaarsstudenten Communicatie in Breda, stoorden zich al tijden aan de hoeveelheid afval in de plaza bij Avans in Breda. Stan: "Vanuit onze opleiding voeren we elk semester een project uit. Dit keer stond dat in het teken van gedrag en beïnvloeding. Het afvalprobleem heeft natuurlijk te maken met het gedrag van studenten. Van daar dat wij oplossingen hebben gezocht

voor het schoon krijgen van de plaza." Het werd ze duidelijk dat de wijze waarop studenten gewezen worden op het rondslingerende afval niet werkt. De toon is te negatief. "Met onze boodschap willen wij graag sympathie opwekken bij de studenten." In overleg met de Dienst eenheid ICT en Facilitaire Dienst kozen de studenten voor positieve teksten op de flyers in combinatie met een foto van Jarno." Hij houdt zich voorname-lijk bezig met puinruimen in de plaza. "Omdat veel studenten hem wel eens hebben gezien, vonden wij het logisch dat Jarno het gezicht van de flyers moest worden."

HOE DENK JIJ OVER INTERNATIONALISERING BIJ AVANS?

Wat merk jij van de verengelsing van het onderwijs? Hoe belangrijk is internationalisering? Of zie jij het totaal niet zitten om voor je studie naar het buitenland te gaan? Voor een speciaal themamagazine over internationalisering zijn wij benieuwd naar jouw mening en ervaringen.

Vul de online enquête in zodat wij een goed beeld krijgen. Het beantwoorden van de vragen duurt maximaal 10 minuten. Je vindt de enquête op onze website punt.avans.nl.

TOP5

MEEST GELEZEN OP PUNT.AVANS.NL

1. Ergste droogte in Kaapstad in 100 jaar: Avansstudenten vertellen hoe het is zonder water
2. Prijswinnende dementietuin van Avansstudent Jurian: van idee in de kroeg naar realisatie
3. Moet Avans stoppen met het verkopen van Red Bull? 'Liever Red Bull dan Ritalin'
4. Medewerker Jarno boegbeeld afvalprobleem Avans Breda
5. Avans wil pas vervangen door OV-kaart: jaarlijkse besparing van 90.000 euro

250.000 EURO SUBSIDIE VOOR AVANSONDERZOEK NAAR HAREN

Uit haar dat achterblijft op een plaats delict kun je veel informatie over dader of slachtoffer achterhalen. De major Forensisch Laboratorium Onderzoek en het lectoraat Analysetechnieken in de Life Sciences gaan samenwerken met de Universiteit Maastricht om deze opsporingsmethode toegankelijk te maken voor het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) en de recherche.

Het onderzoek duurt twee jaar en kost een half miljoen euro, de helft daarvan komt uit subsidie de andere helft wordt betaald door de onderzoekspartners.

"Je haar groeit ongeveer 1 cm per maand", legt lector Theo Noij uit. "Wat in je bloed zit, zit ook in je haar. Als je dus een haarlok

van 10 cm hebt, kun je daaruit een geschiedenis van tien maanden halen. Is de persoon een roker, welke medicijnen of drugs gebruikte hij? Op basis van die gegevens kun je een profiel opstellen van een dader, maar bijvoorbeeld ook een verdachte vrijpleiten."

Bij de Universiteit Maastricht zijn ze al langer bezig met dit soort onderzoek. "In Maastricht spijten ze het haar in de lengte en onderzoeken het in een massaspectrometer. Dat is erg geavanceerd. Wat wij willen doen is het in korte stukjes knippen en die onderzoeken met onze eigen massaspectrometer en andere analytische apparatuur. Op die manier breng je de techniek dichter naar de praktijk", zegt Noij.

COLUMN EVI

De eigenaardigheden van Avans

Terwijl ik aan mijn scriptie probeer te werken, droom ik even weg en denk ik aan mijn studententijd bij Avans Breda, waar bijna een einde aan komt. Ergens ga ik Avans en zijn eigenaardigheden wel missen hoor. Ik bedoel, die broodjes Unox (mét Unoxsaus uiteraard) in combinatie met een soepje van nog geen 90 cent hebben menig lunchpauze verrijkt. Niet echt de gezondste keuze, maar joh, die calorieën verbrand je wel weer tijdens een gratis cardioles van VIJF trappen naar de bovenste verdieping van gebouw LA. Bezweet, hijgend en vol schaamte voor je slechte conditie de les in lopen, heerlijk! Tenzij jij je met je halve klas in een lift wist te proppen (max. 8 man in één lift? Pffff, easy!). Dat Avans graag aan ons slanke figuur denkt, merk je aan alles. Je auto parkeren? Prima, loop dan wel even de wandelvierdaagse door de Bredaase wijken van je auto naar het lesgebouw. Ook leek het wel of ze expres mijn lessen van een dag verspreidden over 3 verschillende gebouwen ("Waarom zijn jullie zo laat?" Ja hallo? In 15 minuten naar de wc, koffie halen én van LA naar de Hogeschoollaan lopen. HOE DAN? Of eventjes naar BRESS sprinten voor je tentamen...). *Avans keeps you fit.*

Wat ik niet ga missen is het zoeken naar een tafeltje in Xplora. De verstandigen onder ons reserveren een tafel (na vier jaar vergeet ik dat nog steeds). Wat dan vaak weer uitliep op een *awkward* gesprek: "Uhm ja sorry, maar ik heb deze tafel gereserveerd". "Ow, uh ja oké". Waarna je iemand nog geïrriteerd op zijn klok ziet kijken (Ja ja, na 10 minuten te laat komen vervalt je reservering, *remember?*). Oké, *back to reality*. Tijd om verder te werken aan mijn scriptie. Afscheid nemen van Avans doen we wel als de tijd écht daar is. Aan alle mede-scriptiestrijders: succes!

Evi Kuunders is vierdejaarsstudent Communicatie in Breda

Onderwijskundigen pleiten voor ander toetsstelsel

HERTENTAMENS MAKEN STUDENTEN LUI

TEKST **AROLD ROESTENBURG** ILLUSTRATIE **FLOOR VAN KESTEREN**

Onderwijskundigen willen herkansingen afschaffen. Studenten worden zo minder gemakzuchtig en docenten houden meer tijd over, zeggen ze. Een kans voor Avans om vooruitstrevend te zijn? De discussie over nut en noodzaak van hertentamens wordt al jaren gevoerd op Nederlandse onderwijsinstellingen. Het huidige systeem van herkansingen geeft studenten het verkeerde signaal, vinden deskundigen. Avansstudenten kunnen de meeste vakken twee keer per jaar herkanssen. Een keer in het volgende blok en een keer aan het einde van het studiejaar. "Je werkt strategisch gedrag in de hand. Zo van: als het niet lukt, dan proberen we het gewoon nog een keer", zegt onderwijskundige Ellen Jansen van de Rijksuniversiteit Groningen in universiteitskrant *UK* over het Nederlandse toetsstelsel. De meeste studenten slaan pas halverwege het blok, of nog later, de boeken open om te leren. En als het mis gaat? Dan doen ze het

gewoon in het volgende blok nog een keer. Hordenlopen, noemen de deskundigen dat. Studenten worden niet gedwongen om hard te werken, ze weten dat ze over tien weken opnieuw een kans hebben. Het systeem van twee hertentamens per vak per studiejaar heeft nadelen voor zowel de student als de docent. De student moet het volgende blok én leren voor de nieuwe vakken én oude kennis ophalen voor zijn hertentamen. Docenten worden gedwongen nieuwe tentamens te maken en hebben extra nakijkwerk. Verschillende onderwijskundigen pleiten voor deeltolsten gedurende het blok in plaats van een meetmoment aan het einde van elke periode. Herkansers zouden maar één kans moeten krijgen aan het eind van elk studiejaar. Voor Avans ligt op dit gebied een kans zich te onderscheiden van andere hogescholen en vooruitstrevend te zijn.

WAAROM DAAROM heeft Avans zulke irritante wachtmuziek?

Wachtmuziek, wie wordt daar wél gelukkig van? Van het repertoire van Shania Twain bij de tandarts tot Michael Bublé bij de dokter, liever niet. “De beller tot rust brengen als hij bovenmatig veel vertraging oploopt” en “de tijd verdrijven terwijl hij wacht om doorverbonden te worden”, zo omschreef de uitvinder van de wachtmuziek Alfred Levy het in 1962 al. Wanneer je Avans belt, hoor je ‘Opus No. 1’ van Tim Carleton & Darrick Deel. Kan Avans niet een aantrekkelijker jaren 80 synthesizerdeuntje instellen?

Marc Janssen is systeem- en netwerkbeheerder bij de Diensteenheid ICT en Facilitaire Dienst (DIF): “Alles wat telefonie binnen Avans betreft, is geregeld via Cisco Hosted Collaboration Solution (HCS). Denk daarbij onder andere aan bellen en doorschakelen naar de juiste nummers binnen Avans. En dus ook de wachtmuziek die je hoort als je Avans belt. Iemand achter de techniek van het HCS-platform heeft ‘Opus No. 1’ als standaardmuziek ingesteld. Het is niet zo dat het HCS-platform over een bak met geluiden beschikt en dat daar iets uit gekozen kan worden om in te stellen als wachtmuziek.” ●

Bronnen: Marc Janssen (Avans), de Volkskrant, Cisco

'MANNEN HEBBEN MINDER DE BEHOEFTE OM TE PRATEN'

In Nederland zijn ongeveer tachtig inloophuizen voor mensen die getroffen zijn door kanker. Met name mannen weten ze slecht te vinden. Vierdejaarsstudent Maatschappelijk Werk en Dienstverlening Jorieke van der Zande onderzoekt waarom.

TEKST MEREL DE BRUIJN FOTOGRAFIE LOET KOREMAN

Inloophuizen zijn voor kankerpatiënten zelf, maar ook voor mensen die indirect getroffen worden. De meeste mensen weten niet van het bestaan af, waardoor de huizen niet goed bezocht worden. Vooral het aantal mannelijke bezoekers blijft achter, signaleren de huizen zelf. Terwijl zo'n plek veel steun kan bieden, zag Jorieke van der Zande, vierdejaars Maatschappelijk Werk en Dienstverlening in Den Bosch, tijdens haar onderzoek. Al gaat iemand er maar een kop koffie drinken. Een supermooi initiatief noemt zij de inloophuizen. Hoe kan het dan toch dat mannen de huizen niet bezoeken? Die vraag stond centraal in haar onderzoek voor Care for Cancer, een multidisciplinair project onder leiding van Avansdocent Mieke van Thiel.

Andere hulpbehoefte

Van Thiel is naast docent bestuurslid bij het Vicki Brownhuis in Den Bosch. Via haar kwam de vraag bij Avans terecht. Het huis is het eerste in zijn soort in Nederland en is vernoemd naar de overleden Engelse zangeres Vicki Brown, die jarenlang aan kanker leed. Iedereen die zelf kanker heeft, of van wie iemand in de naaste omgeving kanker heeft (gehad) kan binnenlopen. Voor een kop koffie, activiteiten zoals zwemmen en yoga, of om zijn of haar verhaal te delen. Jorieke ging voor haar onderzoek regelmatig langs bij het Vicki Brownhuis en drie andere inloophuizen om mannelijke bezoekers te interviewen. Daar kwam uit dat mannen een andere hulpbehoefte hebben dan vrouwen. "Ze zijn veel praktischer ingesteld. Uit de interviews die ik hield, kwam naar voren dat ze veel liever activiteiten ondernemen en minder de behoefte hebben om te praten. Zij gaan anders om met rouw."

Misvatting

Een grote misvatting volgens Jorieke is hoe zwaarbeladen de sfeer in zo'n inloophuis zou zijn. "Mensen hebben daar echt een verkeerd beeld van. Natuurlijk had ik tijdens het onderzoek zware gesprekken. Het is indrukwekkend als iemand zijn verhaal doet. Maar juist die gesprekken over hoe zij omgaan met kanker waren mooi."

"Wat mij heel erg is bijgebleven, is de transparantie van de bezoekers. Iemand zei: 'Als ik in een omgeving ben met mensen zonder kanker, voelen die de drang om er telkens over te praten, ernaar te vragen. Maar binnen zo'n inloophuis valt dat van je af: iedereen is ziek.' Binnen de inloophuizen voelen de bezoekers zich minder kankerpatiënt."

Wakker schudden

Sinds 2013 verandert de verzorgingsstaat langzaam in een participatiesamenleving. Het moet normaler worden om hulp te vragen en aan te bieden, het liefst in de eigen omgeving. Maar ook op vrijwillige basis onbetaalde hulp bieden is onderdeel van de participatiesamenleving. Dat geldt ook voor inloophuizen. De bezoekers stappen op eigen initiatief binnen bij een inloophuis dat bijna volledig draait op vrijwilligers. Inloophuizen zullen volgens het onderzoek van Jorieke daarom omarmd worden door de participatiesamenleving.

Maar juist dat op eigen initiatief binnenlopen, is de kern van het probleem, blijkt uit haar onderzoek. "Er is behoefte aan doorverwijzing binnen het medische circuit. De helft van de respondenten is van mening dat het inloophuis zich beter kan presenteren om meer bekendheid te creëren onder mannen. Daar hebben de inloophuizen zelf een rol in te vervullen." Ze vervolgt: "Ik hoop dat ze wakker worden geschud door mijn onderzoek." ●

AVANS STERKER TEGEN CYBERCRIME DOOR EUROPESE PRIVACYWET

(en jij kunt zelf ook iets doen)

TEKST **NAZ TAHA** ILLUSTRATIE **MARIJE ZWIENENBERG**

Nieuwe Europese wetgeving beschermt ons beter tegen cybercriminaliteit. Bedrijven én hogescholen moeten zorgvuldiger omgaan met jouw persoonsgegevens. Avans doet er alles aan om jouw privacy te waarborgen, maar je kunt zelf ook actie ondernemen.

Avans heeft privégegevens van elke student. Denk aan telefoonnummers, burgerservicenummers, adressen en informatie over persoonlijke omstandigheden. Die gegevens mogen natuurlijk niet op straat komen te liggen. Door de nieuwe Europese privacywet moeten hogescholen maatregelen nemen om de veiligheid van die gegevens nog meer te waarborgen. Maar dat geldt niet alleen voor hogescholen, ook voor grote bedrijven als Google en Facebook. “Die lijken privacy niet hoog in het vaandel te hebben staan”, meent Chris Schoonens, student Business IT & Management (BIM) in Breda. Chris is redacteur bij *Mediawijzer* en

‘Internetsporen wis je niet zomaar uit’

deskundige op het gebied van digitalisering. “Studenten moet voorzichtig omgaan met gegevens die ze online delen. De vervelende gevolgen daarvan komen vaak genoeg in het nieuws”, zegt Cees Bal, adjunct-directeur van de Dienst-eenheid Marketing, Communicatie en Studentenzaken (DMCS). Hij volgde met verschillende

Avansmedewerkers de tweejarige opleiding Leergang Functionaris Gegevensbescherming om Avans beter bestand te maken tegen cybercrime. Als de hogeschool zich niet aan de nieuwe regelgeving houdt, volgt er een fikse boete.

Privacyteam

Bal: “Voor bijvoorbeeld de verwerking van persoonsgegevens is vanaf nu toestemming van de student nodig. Als iemand wil studeren bij Avans kunnen die gegevens helpen bij het maken van een goede studiekeuze. Die moeten we dan ook opslaan, anders zien we bijvoorbeeld niet wat iemand aan voorbereidingen heeft gedaan. We mogen dat alleen opslaan als de studiekeuze dat ook echt wil.”

Sinds een jaar heeft de hogeschool een privacyteam met specialisten die voortdurend controleren of Avans zich aan de regels houdt. Zijn dossiers goed beveiligd? Gaan medewerkers discreet om met informatie? Dat team bestaat uit zes specialisten. Ze geven ook advies als er iets misgaat.

In december doorstond de hogeschool twee computeraanvallen: distributed denial-of-service-aanvallen (DDoS). Dat is een poging om een computernetwerk of dienst onbereikbaar te maken. De aanvallers gebruiken geïnfecteerde computers van willekeurige eigenaren over de hele wereld om een aanval op te zetten. “Informatie kan in handen komen van kwaadwillenden”, vertelt Bal. “Dat kan natuurlijk heel vervelende gevolgen hebben voor docenten en studenten.” Volgens Bal worden dit soort risico’s met het nieuwe en strengere toezicht veel kleiner.

Identiteitsdiefstal

Eigenlijk zou digitale privacy onze tweede natuur moeten worden, vindt BIM-student Chris. “Techbedrijven doen aan profilering. Met elke stap die we op websites en apps zetten, geven we informatie over onszelf weg.” Nou en?, denk je misschien. Maar over de manier waarop bedrijven persoonlijke informatie gebruiken, moet je volgens Chris kritisch zijn. Die informatievergaring kan niet alleen ongewenste reclames tot gevolg hebben, maar ook crimineel gedrag uitlokken.

Zowel adjunct-directeur Bal als Chris waarschuwen bijvoorbeeld voor identiteitsdiefstal. “We zien maar al te vaak dat er slordig wordt omgegaan met persoonsgegevens. Sommige studenten weten niet dat een kopie van je identiteitsbewijs slechts in bijzondere omstandigheden mag worden gevraagd. Met alle gegevens op je ID-kaart kan identiteitsfraude worden gepleegd”, zegt Bal.

Chris vult aan: “Als jouw gegevens in verkeerde handen vallen kun je daar lang last van hebben. Internetsporen wis je niet zomaar uit. Denk bijvoorbeeld aan een hacker die jouw gegevens steelt om zich voor te doen als jou en onder jouw naam illegaal handelt. Vaak is het heel lastig om te achterhalen wie nu daadwerkelijk de crimineel is.”

Lees de voorwaarden

Gelukkig moeten ook techbedrijven voldoen aan nieuwe, strengere regels. Daardoor is je privacy beter gewaarborgd. Een voorbeeld is de toestemming die door WhatsApp (onderdeel van Facebook) wordt gevraagd om je camera en microfoon aan te zetten. De app kan daarvoor op elk moment foto’s en video’s maken met je smartphone-camera. En Facebook Messenger kan bijvoorbeeld audio opnemen met de microfoon van de smartphone.

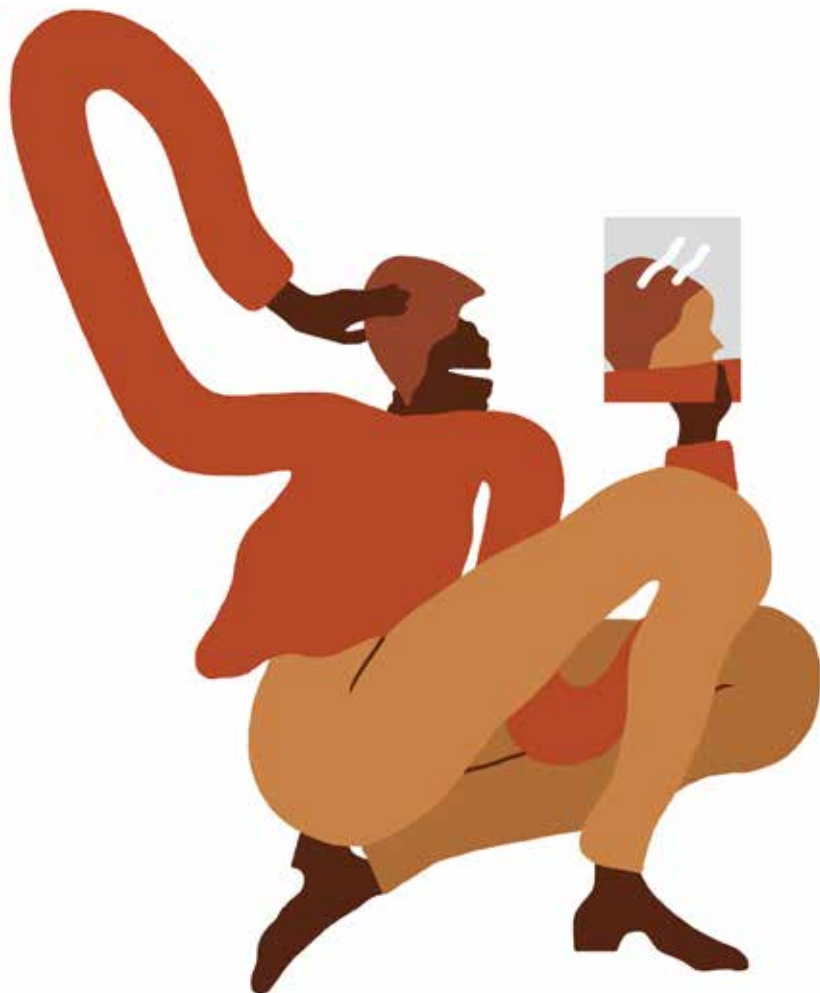
De meeste mensen geven toestemming, zonder te weten waarvoor. Bal: “We klikken gedachteloos op akkoord, maar dat kan grote gevolgen hebben.” Bal begrijpt waarom veel mensen de tekst niet lezen. “Privacyvoorwaarden zijn soms onleesbaar technisch en pagina’s lang. Maar volgens de nieuwe privacywet moet ook Facebook veel duidelijker en korter toelichten wat die voorwaarden inhouden en dat de gebruiker functies altijd weer kan uitschakelen.”

Om te zorgen dat jij geen slachtoffer wordt van identiteitsfraude, kun je helemaal stoppen met het internet. Maar dat is natuurlijk niet ideaal. Gelukkig zijn er andere manieren om jouw data te beschermen. Als voorbeeld wijst Chris op een adblocker. "De meeste mensen gebruiken adblock Plus, maar uBlock Origin is mijn favoriet. Die beschermt je privacy beter en heeft meer mogelijkheden."

Blokkeer cookies

Maar een adblocker pakt het probleem niet bij de wortels aan, meent de student. Hij raadt iedereen aan om cookies te blokkeren. "Cookies zijn een integraal onderdeel van veel websites, maar tracking cookies bijvoorbeeld worden gebruikt om jouw online activiteit te volgen. Je kunt cookies in je browser uitschakelen." ●

*'Studenten
moeten
voorzichtig
omgaan met
gegevens
die ze
online
delen'*

BAAS OVER JE EIGEN DATA

Datadiefstal kan grote gevolgen hebben. Daarom tipt student Chris Schoonens methodes waardoor je meer controle krijgt over je online gedrag.

Veilig wachtwoord met Lastpass

Lastpass is een wachtwoordmanager die al jouw wachtwoorden onthoudt. "Veel mensen zijn bang dat hun wachtwoorden door de centrale opslag van Lastpass makkelijker kunnen worden gevonden, maar dankzij de zware encryptie van de service is de kans minuscule dat je wachtwoord wordt geraden." Door het gebruik van de apps en de browserextensie, kun je random gegenereerde wachtwoorden gebruiken voor elk account, ideaal.

Ghostpress

Een keylogger is een recorder die alle toetsaanslagen en muisbewegingen registreert. Hackers hebben met keyloggers toegang tot je mail, browsers en al je berichten. Gelukkig bestaat er zoiets als Ghostpress. Deze tool verbergt je toetsaanslagen voor anderen.

Openbare wifi

Als je verbonden bent met een openbaar wifi-netwerk kun je worden afgeluisterd en kan informatie onderschept worden die van en naar een apparaat wordt gestuurd. Dus ook de inloggegevens van online bankieren. Maak daarom nooit gebruik van een wifi-netwerk waarop geen beveiligingssleutel is aangebracht of überhaupt van netwerken waarvan je niet zeker weet door wie ze beheerd worden.

Als laatste drukt Chris medestudenten op het hart om privacybewuster te worden. "Wil je bijvoorbeeld wel dat het Facebookalbum 'uploads vanaf je telefoon' zichtbaar is voor 'vrienden van vrienden' en dus misschien je nieuwe baas? Is het verstandig om je Instagramfoto's met iedereen te delen? En ben je je ervan bewust dat jouw locatie door Snapchat constant voor al je vrienden zichtbaar is? Denk na over de digitale sporen die je achterlaat."

WAT HEB JIJ MEEGEMAAKT TIJDENS JE BIJBAAN?

KHALID ABSHIR

tweedejaars International Business Breda

"Ik heb wel een geinig verhaal. Ik werk bij Albert Heijn. Er sjokte ooit een man super ongemakkelijk naar me toe. Vroeg 'ie heel zachtjes: 'Hey, hebben jullie hier ook condoms?' En toen zei ik heel hard: 'Ja, we hebben zeker condoms, wat heb je nodig? Large, extra large, of juist small?' Ik gaf 'm een knipoog en een brede grijns. En daardoor werd hij nóg ongemakkelijker. Ik moest mijn lach inhouden. Toen werd hij knalrood. Uiteindelijk zei ik: 'Nee sorry man, je moet bij de Etos zijn.' Hij wist niet hoe snel hij de benen moest nemen. Een beetje gemeen, maar zijn blik was echt geniaal. Ik moet nog steeds lachen als ik eraan denk."

LEA LOUAZE

eerstejaars Fysiotherapie Breda

"Ik sta soms achter de bar bij Ahoy Rotterdam. Tijdens De Vrienden van Amstel Live kwam de zanger van Kensington zelf gezellig een biertje tappen. Dat was wel lachen. Hij gedroeg zich alsof we collega's waren en maakte een babbeltje met me. Artiesten doen dat wel vaker. Armin van Buuren kwam ook eens kletsen. En André Hazes laatst ook. Ik sta er nu niet meer van te kijken, want het gebeurt zo vaak. Uiteindelijk zijn het natuurlijk gewoon mensen en vinden ze het fijn als je ze relaxed benadert en niet hysterisch wordt omdat ze naast je staan. Maar achteraf is het toch wel cool dat ik tegen vrienden kan zeggen dat ik gekletst heb met Armin van Buuren."

LONNEKE BOGERT

derdejaars Social Work Breda

"Voor mijn bijbaan sta ik achter de bar in een café. Daar valt elke avond wel wat te beleven. Er wordt veel met me geflirt. Daar kan ik prima mee omgaan. Maar wat me écht is bijgebleven, is een vechtpartij op het terras. Het gebeurde maanden geleden en wat later op de avond. Beide mannen waren superdronken. Ik liep op dat moment rond met glazen en schrok echt enorm. Ze waren op elkaar in aan het slaan. Ik kon niets uitbrengen. Gelukkig rende mijn leidinggevende erop af, omdat het heel gewelddadig werd. Uiteindelijk is er ook politie bijgekomen. Dat moet de heftigste ervaring geweest zijn tijdens mijn baan."

Nu klinkt het trouwens alsof het eng is om barvrouw te zijn, maar caféwerk is vooral heel gezellig. Het is in ieder geval nooit saai."

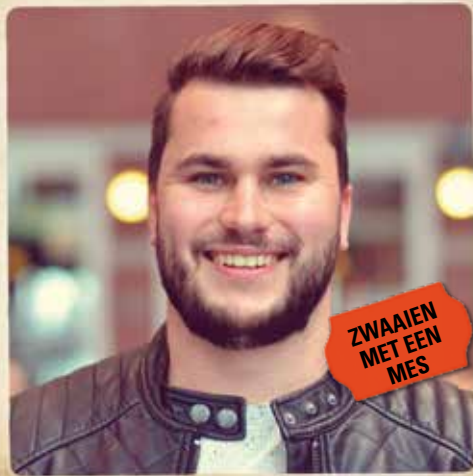
Wil je er warmpjes bij zitten tijdens je studententijd, dan kom je er niet onderuit: een bijbaan. Sommige gebeurtenissen blijven je altijd bij.

QUINTIJN KONINGS

eerstejaars Technische Bedrijfskunde
Tilburg

“Ik werk als pizzabezorger bij Domino’s in Roosendaal. Dat doe ik nu een half jaar en het is al meerdere keren voorgekomen dat mensen in ongepaste kleding de deur open doen. Sterker nog, ze zijn gewoon naakt. Zowel mannen als vrouwen hebben op die manier de deur opengegaan. Hoe ik dan reageer? Ik schrik wel even hoor, ik geef zo snel mogelijk de pizza af. Achteraf wordt daar onder bezorgers natuurlijk over gesproken, even ervaringen uitwisselen.

Op zaterdagen werk ik acht uur en op vrijdag drie. Ik ben twee keer aangereiden. Een keer door een andere scooter, een keer door een auto. Dan moet je terug om nieuwe pizza’s te halen. Verder is het een leuke bijbaan. Gratis pizza op het werk en ik krijg ook vaak fooi.”

RICK ZAGERS

derdejaars Bestuurskunde Den Bosch

“Als politievrijwilliger weet je nooit wat er op een dag kan gebeuren. Het ene moment rij je rustig rond en het andere moment ben je bezig met het laten landen van een traumahelikopter. Burenruzies, opgerolde wietplantages en vechtpartijen, je maakt het allemaal mee.

Zo zat ik eens in de auto tijdens een ‘rustige’ dienst in Breda. Ineens komt er iemand schreeuwend naar ons toe dat er verderop iemand met een mes staat te zwaaien. Dan moet je snel handelen en de situatie onder controle krijgen. Je moet in staat zijn om binnen vijf seconden van 0 tot 100 te gaan. Letterlijk en figuurlijk. Een bijbaan die ik iedere student kan aanraden!”

ROELAND ELEMA

derdejaars Bouwkunde Den Bosch

“Ik werk als werver voor goede doelen op straat. Toen ik een keer op straat stond om te werven, raakte ik aan de praat met een moeder en haar dochter. Het was een superleuk gesprek. Later die dag kwam ik dat meisje nog een keer tegen op straat, die keer met vriendinnen. Ze vroegen of ik na het werk mee ging naar het terras en ik dacht: waarom niet, het zijn leuke meiden.

Uiteindelijk bleven we met zijn tweeën over en besloten we nog samen wat te eten en werd het eigenlijk een date. Daarna zijn we langs het water gaan zitten en hebben we gekletst. We hebben nog een tijdje contact gehouden via WhatsApp, maar daar is het bij gebleven. Het klikte verder niet.”

VOEL JE JE AL OUD? DE EERSTE BABY'S UIT 2000 VOLWASSEN

De eerste baby's van dit millennium worden dit jaar 18. Een aantal daarvan is dit jaar begonnen aan een studie bij Avans. Wat houdt hen bezig en hoe kijken ze tegen de wereld aan?

TEKST **MEREL DE BRUIJN** FOTOGRAFIE **LOET KOREMAN**

**'IK SCHEEL
MAAR EEN
JAAR MET
IEMAND DIE
UIT 1999 KOMT'**

MARIEKE VAN ROOIJEN

1 september 2000

eerstejaars Bouwkunde in Den Bosch

“Ze zeggen altijd: ‘Wat ben jij jong’, maar ik scheel maar een jaar met iemand die uit 1999 komt! 2000 is denk ik vooral een mentaal dingetje. Er loopt bij mijn opleiding ook iemand rond uit 2001. Veel oud-klasgenoten doen nu een tussenjaar om zich te oriënteren op een studie die ze willen volgen. Op de middelbare school ben je te jong om een studierichting te kiezen. Er zijn er nu ook al veel gestopt uit mijn jaar. Zelf had ik de behoefte aan een tussenjaar niet, ik ben leergierig en wil graag studeren. Ik woon nog thuis omdat ik veel in Eindhoven train voor het schaatsen, ongeveer vijftien uur per week. Maar ook vanwege de kosten. Wij weten natuurlijk niet hoe het is om een basisbeurs te hebben en ik snap dat studenten steeds langer thuis blijven wonen als dat financieel beter is. Het is niet dat ik er echt mee bezig ben nu, maar een hoge schuld is niet handig als je later een hypotheek wilt. Maar ach, je komt er toch wel. Wat dat betreft heb ik wel vertrouwen in de politiek. Maar niet dat ik me daar verder mee bezig houd.

De belangrijkste dingen die gebeuren in Nederland en de wereld krijg ik mee via social media. Dat is wel typerend voor onze generatie. Filmpjes van bepaalde gebeurtenissen gaan dan rond. Maar het nieuws volg ik niet, tenzij het studiegerelateerd is. Mijn telefoon zou ik niet missen als ik er geen meer had. Het is handig voor mijn agenda maar - net als op vakantie wanneer ik zonder telefoon ben - ik zou best zonder kunnen. Wanneer je in een ruimte bent waar niemand elkaar echt kent, grijpt iedereen naar zijn telefoon. Tijdens onze intro mocht dat niet; dat is echt een ijsbreker geweest.”

MARIJSE SCHULP

19 januari 2000

eerstejaars Ruimtelijke Ontwikkeling in
Tilburg

“Het is belangrijk om aan het klimaat te denken. Vanuit mijn opleiding ben ik veel bezig met hoe je duurzamer kunt leven. Daar kunnen we als samenleving sowieso niet meer omheen. Wanneer ik naar de supermarkt ga, neem ik altijd mijn eigen tasje mee en ik ben vegetariër. Dat is er met de paplepel in gegoten en ik lust eigenlijk ook geen vlees. Ik zie meer mensen om mij heen vegetariër worden. Steeds meer vriendinnen zeggen dat ze geen of minder vlees meer willen eten. Veganistisch gaat te ver, dan kun je nergens zomaar lekker wat eten. Maar verder let ik er ook weer niet per se veel op. Dat het me bezighoudt is logisch door mijn studiekeuze.

Het nieuws volg ik eerlijk gezegd niet. Als er echt wat belangrijks gebeurt, krijg ik dat wel mee via social media of via via op WhatsApp. Bijvoorbeeld wanneer er aanslagen zijn gepleegd. Maar ik vind het nieuws vaak langdradig en gewoon niet interessant. En als er iets gebeurt, kan ik er toch niks aan doen. Ik ben heel nuchter in dat soort dingen. Als ik met vrienden ben, gaat het ook niet over het nieuws maar over privédingetjes.

Sinds januari woon ik op kamers in Tilburg, dat was handiger omdat ik bijna elke avond met vrienden ben. Een bijbaan heb ik niet, het is fijn dat ik wat hulp krijg van mijn ouders. Verder kijk ik nog niet naar de toekomst. Ik voel ook niet de druk om de opleiding in vier jaar af te ronden. Ik ben nu al begonnen met studeren omdat ik per toeval tegen deze studie aanliep. Ongeveer 30 procent van mijn oud-klasgenoten heeft nu een tussenjaar. Sommigen gaan reizen. Ik ben 21 jaar als ik klaar ben, dan kan ik de wereld ook wel ontdekken.”

A portrait of Marijse Schulp, a young woman with long brown hair, smiling at the camera. She is wearing a black turtleneck sweater with white decorative stitching along the collar and sleeves. The background is a blurred brick building.

‘IK VIND HET
NIEUWS
LANGDRADIG
EN NIET
INTERESSANT’

'KLIMAAT- VERANDERING KOMT DOOR DE GENERATIES BOVEN ONS'

TIJN DUBBELD

15 juni 2000

eerstejaars Communicatie in Breda

"Ik wil later wel in de mediawereld werken. Je bent de hele dag bezig met mensen en nieuws brengen. Geen saaie kantoorbaan. Rijk hoeft ik niet te worden, maar ik wil niet op mijn geld hoeven letten. Mijn doel is om de studie in vier jaar te halen maar ik voel die druk niet. In die vier jaar ga ik een netwerk opbouwen in de communicatiewereld. Misschien ga ik de laatste twee jaar van mijn studie op kamers. Geld speelt daarin ook een rol, nu er geen basisbeurs meer is. Dat zie ik ook bij vrienden. Iedereen blijft langer thuis wonen.

Het nieuws volg ik vooral via nu.nl. Maar alleen het belangrijke nieuws. Als Amerika weer in gesprek gaat met Japan ofzo doet me dat niet zoveel. En kernwapens ook niet, als Noord-Korea die afvuurt gaan ze niet voor Nederland, wij hebben nul macht. Voor een derde wereldoorlog ben ik niet bang. En die klimaatveranderingen, die komen door de generaties boven ons. Het is een ver-van-mijn-bedshow.

Als ik kijk naar wat er niet goed is aan onze generatie, dan is dat vooral ons telefoongebruik. Die telefoons verpesten het sociale aspect van de beschaving. Ik heb met veel mensen contact, ben de hele dag aan het appen. Maar échte gesprekken heb je niet, het is veel oppervlakkiger.

Tv kijk ik niet meer, alleen nog YouTube en ik volg vooral showbiznieuws, al moet ik het zo niet noemen. Maar ik vind die socialmediasterren in Nederland wel vet. Mijn vrienden en ik volgen allemaal Lil' Kleine en Boef via Instagram en Snapchat. Onze generatie is veel liberaler en toleranter. Neem dat gebeuren met Boef. Ouderen bliezen dat *kech*-verhaal heel erg op. Net als 'Drank & Drugs' van Lil' Kleine. Wat doet zo'n nummer nou voor kwaad?"

'NA 17 SLECHTE GRAPPEN MOET JE TAART HALEN'

Vraag aan leden van de Tilburgse studentenvereniging Totus wat een goed smerig studentenhuus is en de kans is groot dat ze 'D'n Hoefakker' noemen. De bewoners van het dispuutshuis van Quaestor Domus spreken liever over 'een huis met karakter'. Ze betalen tussen de 270 en 300 euro voor hun kamer.

De mannen van D'n Hoefakker zijn of waren Avansstudenten in Tilburg. Erik, Joey en Bart studeren nog steeds bij Avans. Teun is overgestapt naar een andere opleiding en 'Bompa' is in een ver verleden afgestudeerd. Hij woont al negen jaar in het dispuutshuis.

"Als er een plaats vrijkomt, hebben dispuutsleden voorrang. Daarna leden van Totus. Meestal hebben we daarmee de kamers wel opgevuld", legt Erik uit. Je moet tegen een stootje kunnen als je in D'n Hoefakker wilt wonen. De grappen en plagerijen vliegen over de eettafel. 's Avonds wordt er samen gegeten. Erik is de beste kok, daar is iedereen het over eens. Hij werkt immers als kok in het ziekenhuis. Vooral Bart krijgt commentaar op zijn eetgewoontes. "Die propt er om vijf uur nog drie kaas-soufflés in." Via eetlijst.nl wordt bijgehouden wie moet koken, wie meeeet en wat de kosten zijn. "Van elke avond diepvriespizza wordt niemand gelukkig", zegt Teun.

Elke donderdag proppen alle dispuutsleden zich in de krappe gezamenlijke woonkamer, feitelijk een overloop, op de tweede etage. Het is al meerdere keren voorgekomen dat iemand op de wc in slaapt valt of besluit dat de vloer ook prima ligt. "Dan markeren we zijn silhouet met krijt", vertelt Jean. Die woont officieel niet in het huis maar is er wel erg vaak te vinden. "Het is gewoon altijd gezellig hier."

Flauwe grappen worden wel zwaar bestraft. Joey: "We hebben een turflijst. Als je zeventien flauwe grappen hebt gemaakt, moet je taart halen." ●

V.l.n.r.: Jean, Erik, Joey en Bart

Een goede pindasaus heeft pit, een zuurtje en bovenal heel veel pindasmaak. Vooral dat laatste miste Max van den Heuvel bij de kant-en-klare supermarktsauzen. De student bracht daarom zijn eigen pindasaus op de markt.

SATÉSAUS ZOALS HET HOORT: VEEL PINDA'S, WEINIG POESPAS

Door zijn liefde voor pindasaus en passie voor ondernemen te bundelen, werd een nieuw concept geboren: héMax. “Bestaande pindasauzen zijn gewoon niet te pruimen”, begint Max van den Heuvel, vierdejaarsstudent Ondernemerschap & Retail Management in Breda. “Vaak zijn ze te zoet of hebben ze een vlakke smaak.” In een goede saus zitten vooral veel pinda's, meent de student. “Daarom bestaat die van mij voor bijna 40 procent uit deze peulvruchten. Dat is het dubbele van andere aanbieders.” Max maakte de satésauzen in eerste instantie in zijn eigen kleine keuken. “Mijn ouders, vrienden en andere fijnproevers hielpen me om de saus te perfectioneren.” HéMax werd al snel een doorslaand succes. “Sinds een paar maanden besteed ik het maakproces geheel uit. Zo kan ik mijn tijd stoppen in het promoten van mijn saus én kan ik blijven innoveren en perfectioneren.”

Gezonde pindasaus

HéMax is gluten- en lactosevrij en bevat minder suikers dan sauzen van

concurrenten. “Je merkt dat consumenten steeds meer letten op hun voeding. We willen gezonder eten en het liefst met zo min mogelijk onbekende ingrediënten. Daar probeer ik met mijn verantwoorde saus op in te spelen.” Winkeliers zijn enthousiast, blijkt na een proeverij in het Brabantse Sint Anthonis. Zeven winkels, waaronder Plus en Spar bieden héMax nu in zijn woonplaats aan. “Ik ben in gesprek met Jumbo. Franchisenemers van de supermarktketen hebben interesse om mijn saus te verkopen.”

Familiekwaaltje

Het is niet alleen de liefde voor pindasaus die de Brabander zo hartstochtelijk doet spreken over zijn product. Hij noemt het een “familiekwaaltje”. “Mijn ouders hebben geen eigen bedrijf, maar zijn heel ondernemend. Ze zijn ambitieus en hebben mij altijd geïnspireerd om gefocust te zijn. En van ondernemerschap gaat mijn bloed sneller stromen. Het bedenken en uitwerken van dit idee vond ik fantastisch om te doen.”

TEKST **NAZ TAHA** FOTOGRAFIE **PLEUNIE VAN RAAK**

Het succes smaakt naar meer. Max hoopt zijn creatie op korte termijn in horecagelegenheden aan te kunnen bieden. “Binnen een halfjaar wil ik overal in de regio Land van Cuijk verkrijgbaar zijn. Dat is een gebied in het noordoosten van Brabant met 32 dorpen en een stad. Ik blijf mijn recept ook constant vernieuwen. Steeds minder suikers en zout. Dat is het voornemen voor 2018. En in de toekomst wordt héMax een begrip.”

Moeiteloos

Studeren en ondernemen gaat naar eigen zeggen “moeiteloos” samen. “Docenten geven me altijd veel ruimte om aan mijn onderneming te werken. Eigenlijk is het heel cool dat ik kan sparren met docenten zoals Fred van Hoek, die zelf ervaring heeft in het bedrijfsleven. Ik mag zelfs afstuderen binnen mijn onderneming”, vertelt Max glunderend.

De gouden tip voor beginnende ondernemers volgens Max: “Zelf heb ik altijd maximaal geleend bij DUO om alles te kunnen bekostigen. Goedkoop lenen en dat geld investeren in een goed idee.” ●

NET AFGESTUDEERD

Dana van den Hof

Leeftijd: 28 jaar

Afgestudeerd: juli 2017

Opleiding: Human Resource Management in Breda

Werkt bij: Van Dijnsen (installatiewerken en beveiliging)

Functie: hr-medewerker

Je hebt een 10 gekregen voor je afstudeeronderzoek. Hoe was dat?

“Mijn afstudeerpartner Frederique van den Bosch en ik hebben tijdens het afstuderen echt geprobeerd buiten de gebaande paden te gaan en die inspanning - want dat was het zeker - was het waard. Het resultaat? Prachtige resultaten binnen de organisatie, een 10 voor het onderzoek en een arbeidsovereenkomst! Ik kan me niet herinneren dat ik ooit zo trots ben geweest.”

Wat houdt je functie in?

“Ik werk op de hr-afdeling, die tot mijn komst uit één persoon bestond. Op operationeel gebied houd ik mij bezig met werving & selectie en opleiding & ontwikkeling. Daarnaast probeer ik, net als tijdens het afstuderen, collega's aan het denken te zetten over waarom we doen wat we doen en hoe we dat doen. Wanneer iemand met een goed idee komt en we kunnen het faciliteren, help ik daarbij. Een heel leuk proces, aangezien je ziet dat collega's steeds meer op een andere manier naar hun werk kijken.”

Heeft je opleiding je goed voorbereid op de praktijk?

“Doordat wij veelvuldig met opdrachten uit organisaties aan de slag gingen, kwam ik al een aantal keer in aanraking met situaties waarop geen enkele theorie toepasbaar lijkt te zijn. Dan wordt het leuk en kun je zelf gaan nadenken. Nu valt alles samen. Door zelf te durven nadenken, dingen uit te proberen en gebruik te maken van opgedane kennis sta ik stevig in mijn schoenen en kan ik mijn hr-collega en de directie van advies voorzien.”

Wat zijn je plannen voor de toekomst?

“Ik hoop dat mijn inspanningen bij Van Dijnsen, om de organisatie in beweging te krijgen en houden, uiteindelijk niet meer nodig zijn. Dan is mijn missie hier geslaagd.”

COLUMNSTEFAN

Ik wil je terug

Als kind zong ik op Koninginnedag uit volle borst mee met de aubade bij het gemeentehuis. M'n rood-wit-blauw versierde fiets parkeerde ik onder je terwijl je vrolijk wapperde. Ik liet mijn oranje ballon op en voelde me geborgen en verbonden met de kinderen om mij heen. Op 4 mei zag ik je ieder jaar halfstok hangen in de straat en maakte je diepe indruk op me. Ik voelde dat we allemaal aan iets heel belangrijks dachten. De dag erna was het feest en lachte jouw rood-wit-blauw me weer vrolijk toe. Toen ik mijn zwemdiploma haalde en ik later slaagde voor de middelbare school hingen we je uit. Je versierde kaasblokjes, bitterballen en stukjes haring. Met weemoed denk ik aan je terug.

Mijn vlag, m'n rood-wit-blauwe. Ik zie je vaak, steeds vaker zelfs, maar je bent mijn vlag niet meer. Je bent van me gestolen.

Je staat sinds kort in de plenaire zaal van de Tweede Kamer. Symbool voor de eenheid van onze natie. Onze natie bestaat uit alle mensen die binnen de lijntjes op de landkaart wonen. Je kleuren zijn nog hetzelfde; alleen de lijntjes lijken geruisloos te verschuiven.

Op Twitter misbruiken onverdraagzame lieden je door hun Twitter-naam met jouw schoonheid te verfraaien. Je overschaduwet op onsympathieke wijze menig profielfoto op Facebook. Je prijkt op bomberjacks en motorjassen van ongure figuren en gaat als trouwe kameraad mee naar demonstraties van Pegida. Jij staat nu nog steeds symbool voor eenheid, maar dan vooral voor de eenheid van boze, vooral witte mensen, die nu de lijntjes trekken tussen henzelf en Nederlanders met een migratieachtergrond. Deze culturele toe-eigening lijkt zich geruisloos te voltrekken en ondertussen bekruipt mij steeds vaker een unheimisch gevoel als ik jou, de door mij ooit zo geliefde driekleur, in het straatbeeld aantref. Ik wil je terug, mijn vlag. Nu voel ik me als een boeddhist die het beeld van Boeddha aantreft op de vloer van een vies rijtjeshuis of als een hindoe die rouwt om het verlies van zijn heilige swastika.

Stefan van Teeffelen is docent bij de opleiding Social Work in Den Bosch

STUDENTENTIJD VAN

KARLIJN DE JONGH

‘Het Grand Café was toen de rokerskantine’

Het Avansgebouw aan de Onderwijsboulevard stond er net twee jaar toen Karlijn de Jongh (derde van links op de foto), docent Ondernemerschap & Retail Management in Den Bosch, begon aan haar studie Commerciële Economie. “Het voelde voor mij nooit als een massale hogeschool.”

“Het gebouw van de Hogeschool 's-Hertogenbosch, zoals Avans in 1996 nog heette, was net nieuw. Eigenlijk zag het er in die tijd precies zo uit als voor de recente renovatie. Het oogde industrieel door alle bakstenen. De F-lob en Xplora waren nog grote computerlokalen. Om een computer te bemachtigen, moest je echt op tijd zijn. Het was net als een handdoekje uitleggen bij het zwembad op vakantie. Weinig studenten hadden in 1996 een laptop, maar er moest wel gewerkt worden op computers. Dat ging dan voornamelijk over het uitwerken van je projecten. Blackboard was er volgens mij nog niet en veel mailcontact was er ook niet.

Waar nu het Grand Café in Den Bosch zit, was de rokerskantine. Zo vies! Als er iemand in je projectgroep rookte, ging je daar zitten om te overleggen of te lunchen. Wat me aansprak aan de hogeschool was het kleinschalige. Dat wordt door studenten van nu nog steeds zo ervaren. We werkten al in kleine projectgroepen en hadden veel persoonlijk contact. Het voelde voor mij nooit als een massale hogeschool.

Doordat ik bij Avans gestudeerd heb, is een aantal docenten van toen, nu mijn collega. Dat was de eerste dagen wel een beetje gek, maar iedereen was er zo aan gewend. Ik was als student nogal een strebertje, maar ik sloeg weleens een college op vrijdag over als ik donderdag uit was geweest. Studeren was een serieuze zaak, onderling waren we als groep studenten altijd bezig met onze studie. Inmiddels volg ik een master toegepaste psychologie. Ook nu merk ik dat het strebertje in mij weer naar boven komt.”

'Je hebt in de taxi heel aparte klanten'

.....
BIBAAN

GUUS CREBOLDER, EERSTEJAARSSTUDENT CIVIELE TECHNIEK IN TILBURG, RIJDT ELKE VRIJDAG- EN ZATERDAGNACHT IN DE TAXI. TIJDENS DEZE WEEKENDDIENSTEN LIGGEN DE KOTZAKJES KLAAR.

"Ik vind autorijden leuk, het verdient goed en je kunt veel uren maken. Ik draai meestal diensten van 7 tot 12 uur. Dan begin ik om vijf uur 's middags en ben ik op z'n laatst om vijf uur in de ochtend klaar. Als taxichauffeur heb je veel aparte klanten. Zo reed ik laatst een omaatje die vertelde dat ze normaal zelf reed, maar dat kon niet meer. Haar rijbewijs was ingenomen omdat ze met 124 km per uur over een dijk reed waar je maar 60 mag.

Ik rijd vooral in de regio Breda, maar ik kan overal heen gestuurd worden. Het komt ook voor dat ritten naar Friesland of Walibi gaan of zelfs naar Frankrijk of Italië. Die lange ritten worden vooraf ingepland. Ik heb die nog niet kunnen doen omdat het niet uitkwam met school, maar ik wil het wel.

Ik had pas drie maanden mijn rijbewijs toen ik solliciteerde bij het

taxibedrijf. Toen moest ik ook mijn taxipas halen. Voor het praktijk-examen ben ik de eerste keer gezakt. Je moet foutloos rijden, goed communiceren en het comfort van de passagier is erg belangrijk. In het weekend rijd ik vaak in de taxibus. Dan krijg je klanten die een pre- of afterparty houden. De kotszakjes liggen dan klaar. Ik kan inmiddels goed inschatten wie er een nodig heeft. Gelukkig heeft er nog niemand in mijn taxi overgegeven, als chauffeur moet je dat zelf schoonmaken.

Het rijden is goed te combineren met mijn opleiding. Alleen deadlines zijn wat lastig. Die zijn meestal op vrijdag, maar dan wil ik 's ochtends even uitslapen en moet ik om kwart voor vijf op mijn werk zijn. Op zondag doe ik weinig. Meestal kom ik thuis na mijn dienst, ga dan een wedstrijd hockeyen en daarna slapen."

AVANSSTUDENTEN HELPEN PERU: 'ZONDER VROUWEN GEEN VOORUITGANG'

Eerstejaarsstudenten International Business Kathy Novoa en Cécile Klein worden door docenten en studenten geroemd om hun tomeloze inzet voor anderen. “We willen allebei iets maatschappelijk relevants doen.”

TEKST EN FOTOGRAFIE **NAZ TAHA**

Het zijn wervelwinden, de twee internationale studenten Kathy Novoa (links op de foto) en Cécile Klein. Ze zijn energiek en praten met de snelheid van een autocoureur. Geen wonder dat medestudenten het duo roemen om hun energie en enthousiasme.

De twee dragen elkaar ook een warm hart toe. “Kathy is altijd vrolijk, eigenlijk is ze een van de meest optimistische mensen die ik ooit heb ontmoet”, vertelt de Duits-Franse Cécile. De Peruaanse Kathy, die al drie jaar in Nederland woont, vult Cécile aan: “Maar dat is ook waarom we zo goed matchen. Ik ken weinig mensen die zoveel inlevingsvermogen hebben als Cécile.”

Human Works

Samen maken Kathy en Cécile zich sterk voor Human Works in Cajamarca, Peru. De organisatie poogt arme inwoners van Cajamarca zelfredzaam te maken. Dankzij Human Works krijgt de plaatselijke bevolking bijvoorbeeld taalles. Ook leren ze zelf goederen produceren en krijgen ze training in ondernemen.

De studenten focussen zich vooral op vrouwen. “Zonder vrouwen komt er geen vooruitgang in Peru. Als ze geld verdienen, investeren ze het in hun gezin. Uiteindelijk plukt het hele land daar de vruchten van”, aldus Kathy.

Actie

Kathy woont nu drie jaar in Nederland. Over haar jeugd zegt ze: “Wij hadden het niet zo

moeilijk in Peru. Ik ben opgegroeid in een regio met armoede, maar kom uit een relatief welvarend gezin. Veel mensen uit mijn geboorteplaats Cajamarca zijn ongeletterd. Een paar jaar geleden vond ik dat het tijd was voor actie.”

Ieder voor zich

Cécile woont nog maar zes maanden in Breda. Ze is opgegroeid in Duitsland en spreekt vier talen vloeiend: Spaans, Frans, Duits en Engels. “Ik ben best wel ambitieus”, geeft ze een beetje ongemakkelijk toe. “Maar het gaat me echt niet alleen om een glansrijke carrière. Mijn moeder is altijd maatschappelijk betrokken geweest. Ze helpt anderen, zonder er iets voor terug te vragen. Ze is mijn grootste inspiratiebron.”

Cécile bracht een jaar door in Peru en werkte daar in een ontwenningsskliniek voor drugsverslaafden. “Ik vond Peru heel mooi en het werk gaf voldoening, maar het was ook moeilijk, omdat ik me het lot van de verslaafden te veel aantrok. Ik wilde nog steeds helpen, maar op een andere manier.”

Een halfjaar geleden verhuisde ze naar Breda, om bij Avans te studeren. “Ik ben resultaatgericht, maar dat combineer ik het liefst met non-profitwerk. Na mijn studie wil ik in die sector werken.”

Kathy knikt: “Dat is ook mijn ambitie. Eerst samen met Cécile en onze docent Walter Evarts Human Works groter maken en later ander non-profitwerk.” ●

FOTO: BEELDVELD WILFRIED SCHOLTES

'OVER EEN PAAR JAAR WIL IK BIJ DE TOP HOREN'

"Het spelletje is leuker dan langebaanschaatsen, er zit meer achter", zegt Merel Bertens over haar keuze voor marathonschaatsen. Ondanks dat haar seizoen eigenlijk verloren is vanwege een blessure, traint ze toch tien uur per week.

Merel Bertens, derdejaarsstudent Mens en Techniek in Tilburg, begon als sprinter en is daarna langebaanschaatsen erbij gaan doen om uiteindelijk over te stappen op marathonschaatsen. "Ik ben meer een *stayer* dan een sprinter, dus marathonschaatsen ligt me beter. Er komt ook meer tactiek bij kijken. Uiteindelijk gaat er een winnaar over de streep, maar het is vaak een ploegenspel dat daaraan vooraf gaat. Dat vind ik leuker dan zo hard mogelijk schaatsen."

De Avansstudent kwam door haar vader in aanraking met de schaatsport. Hij rijdt haar nu elk weekend naar wedstrijden in het hele land. "Sinds mijn elfde train ik met een groep in Tilburg. Die bestaat vooral uit mannen die een paar jaar ouder zijn dan ik. Dat werkt goed voor mij. Het maakt me sterker." Door een schouder- en knieblessure kan Merel dit seizoen niet het maximale uit zichzelf halen.

'Ik had dit jaar podiumkansen'

Daar baalt ze goed van. "Ik had dit jaar podiumkansen bij het NK in mijn leeftijdscategorie. Vanaf volgend jaar moet ik meedoen met de categorie erboven, dat is een enorm niveauverschil. Maar ik ga me daar wel aan wagen. Over een paar jaar wil ik bij de top horen."

Buiten het seizoen zit Merel niet stil. "Om mijn conditie op peil te houden, fiets ik zo'n 120 km per week, verder doe ik veel aan skeeleren."

Veel geld valt er niet te verdienen in het marathonschaatsen, tenzij je bij de echte top hoort. "Ik zit bij een gesponsorde ploeg en verdien nog

wat bij op zondagochtend. Dan geef ik schaatslessen. Maar ik kan er niet van leven."

Studie en sport zijn nu nog goed te combineren. "Ik wil na deze opleiding nog naar de universiteit, misschien dat het daar lastiger wordt. Studeren en topsport zijn twee heel verschillende werelden."

Suriname

DIEP DE JUNGLE IN

Cindy Withagen, vierdejaars student Communicatie in Breda, verbleef voor de minor International Sustainable Development in de Surinaamse hoofdstad Paramaribo.

Wat doe je in Suriname?

“Via Kiesopmaat heb ik de minor International Sustainable Development gevonden. Die minor heeft verschillende projecten lopen in een aantal ontwikkelingslanden, waaronder Suriname. Ik ben bij een van de projecten in Paramaribo geplaatst, namelijk het RCR Medical Centre. Daar doe ik onderzoek naar de interne communicatie, waarna ik vervolgens verschillende adviezen uitwerk.”

Hoe zien je dagen eruit?

“Doordeweeks sta ik vroeg op. Om half zeven vul ik een bakje met cornflakes dat ik bij mijn balkondeur naar binnen werk. Ondertussen schiet ik mijn telefoongeheugen vol met foto's van de prachtige zonsopkomst. Wat heb ik daar vaak van genoten zeg. Om tien voor zeven fiets ik naar mijn stageplek, waar ik tot drie uur aan mijn onderzoek werk. Het einde van de middagen en de avonden vul ik met boodschappen doen, uit eten gaan, bowlen, naar de bioscoop gaan, een bezoek brengen aan de markt of lekker thuis kaartspelletjes doen met mijn huisgenoten.”

En de weekenden?

“Ik heb zo vaak mogelijk uitstapjes gemaakt. Zo ben ik regelmatig diep de jungle in gegaan. In Suriname zijn nog niet overal autowegen aangelegd, dus soms moet je urenlang in een korjaal (bootje) op een houten plankje zitten om je bestemming te bereiken. Ondanks dat je kont op een gegeven moment zo gevoelloos wordt dat je twijfelt of hij er nog wel aan zit, was het erg genieten. De prachtige omgeving en de gezelligheid zorgen voor genoeg afleiding. Mijn laatste trip heb ik het toch luxer aangepakt en ben ik met een heel klein passagiersvliegtuigje naar het zuiden gevlogen. Dat was echt ongelooflijk vet! Verder heb ik verschillende traditionele dorpen bezocht,

meerdere mooie routes gefietst, allerlei dieren (waaronder een boa constrictor!) vastgehouden, een Surinaamse kookcursus gedaan, en zo kan ik nog wel even doorgaan.”

Heb je veel contact met andere studenten?

“Aangezien het in Suriname bomvol zit met Nederlandse stagiairs, is dat onvermijdelijk. Bovendien zijn wij vanuit de minor met 17 studenten naar Suriname gestuurd en woonden we bijna met z'n allen op de bovenste verdieping van een appartementencomplex. Het is erg fijn om ervaringen met elkaar te kunnen delen en er is altijd wel een leuk clubje mensen dat meewil op pad.”

En met de lokale bevolking?

“Een nadeel van de vele stagiairs is dat je minder in contact komt met de lokale bevolking. Dat vond ik echt jammer. Daarom heb ik me aangesloten bij een basketbalvereniging. In Nederland basketbal ik ook, dus ik vond het erg fijn om dat hier ook te kunnen doen. Het team waarmee ik trainde, bestond enkel uit Surinaamse jongens. Hun niveau was aanzienlijk hoger dan dat van mij, maar ik heb me daar geen enkel moment ongewenst gevoeld. Ik ben ontzettend blij dat ik dit in mijn eentje heb aangepakt.”

Kun je je redden in het Nederlands?

“In Suriname kun je je heel goed redden in het Nederlands. In ieder geval in Paramaribo en omstreken. Als je verder het binnenland in gaat, wordt het wat lastiger. Sommige indianen- of maronstammen spreken alleen hun eigen taal. Gelukkig konden we dan altijd op onze gidsen rekenen.”

28 FEBRUARI/1 MAART

STUKAFEST

In verschillende studentenkamers in Breda en Tilburg maak je kennis met nieuwe muziek, dans, cabaret, poëzie, literatuur en theater. In Breda bijvoorbeeld singer-songwriter Luka of poëzie op muziek van Spreekuur. In Tilburg zie je de korte speelfilm van studententheatervereniging De Koffer of luister je naar Nederhop van Massi.

28 februari Breda, 1 maart Tilburg. Kijk voor meer informatie op stukafest.nl

15 FEBRUARI

GEK VAN ORANJE

Ook al gaat het Nederlands elftal dit jaar niet naar het WK, toch is er sprake van Oranjegekte. In de bioscoop dan. De film *Gek van Oranje* gaat terug naar 2010, toen de vuvuzela's schalden tijdens het WK in Zuid-Afrika. Dat verdeelde het land in mensen die gek zijn op voetbal en mensen die er gek van worden. Met o.a. Nasriddin Dchar, Susan Visser en Hannah Hoekstra.

In de grote bioscopen

20 FEBRUARI

RUNDFUNK

Na de succesvolle televisieserie is *Wachstumsschmerzen* de eerste voorstelling van het duo Rundfunk (Tom van Kalmthout en Yannick van de Velde). In een krankzinnige reeks snelle scènes, absurde grappen en slechte dans, behandelen de jongetjes het volwassen worden, omdat ze daar zelf ook nog lang niet klaar mee zijn.

Theater aan de Parade Den Bosch, 22,50/14,50 euro voor studenten, 20.00 uur

10 MAART

VATO GONZALEZ

Vato Gonzalez keert terug in 013 met dirty house: het genre dat hij eigenhandig wereldberoemd maakte met zijn legendarische mixtape-serie. Verder hoor je de sounds die je van een heerlijke dirty house-avond gewend bent. Van futurehouse en deephouse tot uk garage en uk bass. Ook Curbi en dj licious kruipen achter de draaitafel.

10/03/2018 POPPODIUM 013 TILBURG
013 Tilburg, 14 euro, 23.00 uur

24 FEBRUARI

NO DIGGITY

Zin in een trip down memory lane? No Diggity brengt je de lekkerste hiphop en r&b uit de 90's en de 00's. Denk aan Sean Paul, Destiny's Child en Usher. Maak die heupen maar vast los!

Graanbeurs Breda, 12 euro, 22.00 uur

BOEK CHICKSLOVEFOOD - HET DAILY DINNER-KOOKBOEK

Met hun nieuwste kookboek bewijzen foodbloggers Nina en Elise opnieuw dat koken niet duur of ingewikkeld hoeft te zijn. De twee zijn oprichters van Chickslovefood: het populairste foodblog van Nederland. In *Het daily dinner-kookboek* richten ze zich op avondgerechten met maximaal vijf ingrediënten. Opvallend aan *Het daily dinner-kookboek* is onder meer de stijlvolle fotografie en vormgeving. Nina en Elise hechten veel waarde aan de lay-out, blijkt uit de mooie foto's. Eenpansgerechten, plaatpizza's, pasta's en salades: de recepten zijn onderverdeeld in verschillende categorieën. Ze zijn over het algemeen gevarieerd, meestal gezond en redelijk betaalbaar. Hier en daar moet je wel naar de toko voor een paar ingrediënten, maar over het algemeen is alles gewoon bij de supermarkt te koop. Het boek bevat ook een hoofdstuk comfort food, vol ongezonere, maar heerlijke avondhapjes. Moet kunnen op z'n tijd. [Naz Taha]

APP PAKKIE

Stel, je wil wat spullen online verkopen, dan is enige scepsis op zijn plaats: hoe weet je zeker dat de koper het bedrag écht overmaakt terwijl het pakket al onderweg is? Pakkie is een nieuwe app van Nederlandse bodem, speciaal bedoeld voor het online verkopen van tweedehands spullen. Het idee is eigenlijk supersimpel. Je voert het verkoopbedrag in en krijgt een betaallink, die je deelt met de koper. Dat kan via WhatsApp, Facebook, Marktplaats of wat je wil. Zodra de koper heeft betaald via de link, krijg je een verzendlabel te zien in de app. Het geld belandt vervolgens niet direct op de rekening van de verkoper, maar Pakkie blijft het vasthouden tot het pakket goed en wel is bezorgd. Wanneer het pakket op de post is gedaan, kun je de hele weg volgen via Pakkie. Pas zodra het pakket veilig is aangekomen bij de koper, maakt Pakkie het geld naar jou over. Handig! [Merel de Bruijn]

FILM THE SHAPE OF WATER

Maar liefst 13 Oscarnominaties en twee Golden Globes voor een film over de liefde tussen een fantasiewezen en een schoonmaakster die niet kan praten? Dan is er iets bijzonders aan de hand en dat is zeker zo met *The Shape Of Water*. Centraal staat Elisa, een schuchtere vrouw die haar dagen vult met schoonmaakwerk in een militaire onderzoeksbasis en oude films kijken met haar nog niet uit de kast gekomen huisgenoot. Tot een gevangengenomen wezen uit de Amazone de basis op komt waar zij een vertrouwensband mee krijgt. Dat regisseur Guillermo Del Toro oog heeft voor prachtige decors en het niet alledaagse, bewees hij al eerder in bijvoorbeeld *Pan's Labyrinth* en *Hellboy*. Met *The Shape Of Water* overtreft hij zichzelf door een film te maken die spannend, mooi, ontroerend en af en toe ook grappig is. [Arold Roostenburg]

JORDY BEEKWILDER

EERSTEJAARSSTUDENT INTEGRALE VEILIGHEIDSKUNDE DEN BOSCH

FAVORIEET

"Ik ben al ruim zeven jaar kickbokser. Het is een sport waarbij je echt tot het uiterste kunt gaan. Misschien wel de meest complete workout die er is. Ik train veel en hard en haal voldoening uit de vechtsport. Het vormt ook een goede uitlaatklep naast mijn studie. Ik krijg er een kick van om wedstrijden te winnen. Het is een mooi, tactisch spel, waarbij je steeds schakelt tussen aanvallen, uit de tent lokken en verdedigen. En het is anders dan het gewone boksen, omdat je je benen gebruikt. Als gewone bokser heb je alleen je twee handen om het op te lossen. Mooi aan de sport is ook de smeltkroes van culturen. Alles komt bij elkaar, Nederlanders, Marokkanen, Surinamers. Kickboksen zorgt voor verbinding."

Punt. ACTUEEL CATEGORIE COLUMNIS RECEPES KALENDER TIP DE REDACTIE

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN AVANS HOGESCHOOL

Tweede Kamer vraagt zich af of nieuwe onderwijskoning
heeft

11 september 2017 in 4 columnen

Hogescholen willen meer studietoelagen

7 september 2017 in 4 columnen

Punt.
Mijn special
REKLA ONLINE

MacBook Air

Check
Punt ook
online!